

Onurum'a...

VakıfBank Kùltür Yayınları: 0404
Çocuk Kitaplığı: 054

VOLEYBOL GÜNCESE
EN GÜZEL DOĞUM GÜNÜ

Yazan
Elif Engür

Resimleyen
Erdoğan Oğultekin

Yayın Danışmanı
Ekrem Demirli

Kitap Editörü
Hande Kayhan

Sayfa Tasarımı ve Uygulama
Hande Özgeldi

Psikolojik Danışman
Ayşenur Dinç

Katkıda Bulunanlar
Melis Gürkaynak
Salih Cesur
Nilay Bozdoğan
Burcu Agan
Ecem Özcinioğlu

VakıfBank Kùltür Yayınları

İnkılap Mahallesi
Dr. Adnan Büyükdeniz Caddesi

No:7/A1 – Kat 13
34768 Ümraniye / İstanbul

Telefon: 0 216 285 9571

www.vbky.com.tr - info@vbky.com.tr

Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2025

© Elif Engür, 2025

© Erdoğan Oğultekin, 2025

ISBN 978-625-5848-27-7

Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kùltür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2

34310 Haramidere, Avcılar / İstanbul

Tel: 0 212 412 1700

www.mega.com.tr - info@mega.com.tr

Sertifika No: 44452

1. Baskı: Ekim 2025

VOLEYBOL GÜNCEİ
**EN GÜZEL
DOĞUM GÜNÜ**

Yazan
Elif Engür

Resimleyen
Erdoğan Oğultekin

ŞAŞIRTICI BİR SON

Kaslarım nasıl da ağrıyor.

Her adımda daha da ağırlaşıyorlar sanki.

Sahi ben kaç saattir buradayım? Terden sıırılsıklam olmuş formama bakılırsa, bayağı uzun süredir... Nefes alışverişim hızlı, nabzım oldukça yüksek. Yüzümden akan ter damlaları boynuma ve sırtıma süzölüyor. Terden alınıma yapışan saçlarımı sürekli elimle geriye doğru itmek zorunda kalıyorum.

Haydi tekrar kuvvetli bir sıçrama!

Ovvv! Ayak bileklerim sızlıyor!

Çok güzel bir sızı...

Testi geçtim.

Eskisinden çok daha güçlüyüm.

Yazın son günleri...

Yaz tatilinin büyük bir kısmını kapsayan ameliyat sonrası iyileşme sürecini, fizik tedavi ve çokça sıkılma şeklinde geçirdim. Okulların açılmasına son on gün kala ailecek tatile gitmeye karar verdik.

Annem ve babam tatilin hepimize iyi geleceği konusunda hemfikirdi. Bir sabah erken saatlerde arabamıza bindik ve saatler süren yolculuktan sonra turkuaz renkli denizin kenarındaki küçük bir otele yerleştik. Her gün bu turkuaz renkli cam gibi denizde yüzdüm. Hem de ne yüzmek! Annemle her sabah saat 6'da kalktık ve denize girdik. Annem bu yaz Tayfun Hoca gibiydi. Hep tepemdeydi.

'Aylin uykuna dikkat etmelisin!'

'Aylin kemik suyuna çorba içmelisin. Bu tarz hastalıklara bire bir!'

'Aylin tüm ağırlığını ayağının üzerine verme!'

'Aylin terleme!'

'Aylin yoğurdunu bitirmemişsin, kalsiyum önemli!'

Her Őeye tamam da yzmeğ için bu kadar erken kalkmak zorunda mıyız?
'GneŖ dođarken yüzmenin keyfini bir bilsen Aylin'
Bilmesem anne, bu bilgi eksik kalsa!

Tabii ki annem galip geldi ve her sabah gneŖ doğarken uyandım. BaŖlarda oflayıp puflasam da üçüncü günden sonra annemin ne demek istediğini anladım.

Hayatımda ilk defa gneŖin dođuŖunu izledim. GneŖin hiç yorulmadan her gün bizim için yeni bir günü baŖlatmasına, doğanın uyanıŖına, her Ŗeyin nasıl bir düzen ve intizam içinde oluŖup sıralandığına Ŗahit oldum. Ben de 'o an'lardan birinde 'yeniden doğmaya' karar verdim.

Annemin sürekli söylediği ama benim pek anlamadığım 'o an'ı hissetmeye alıŖıp hayaller kurdum. Anneme göre 'o anda' kurduğum bütün hayallerim gerçek olacaktı.

Bu Ŗekilde geçen on günden sonra yine bir sabah erkenden arabamıza binip geldiğimiz yollardan geri döndük. Yollar aynıydı ama ben aynı ben değildim. Hem fiziksel hem de ruhsal olarak kendimi çok daha iyi hissediyordum. Deniz ve gneŖ bana iyi gelmiŖti. Tenim tatlı bir kahverengine, kumral salarım da karamel rengine dnmŖti. Yaz sonunda boyum biraz daha uzamıŖtı.

Saatler sonra evimize vardık.

Çekiştirerek merdivenlerden yukarıya taşıdığım valizimi odama çıkardım. Valizi yatağımın yanına koyarken, gözüm çalışma masamın üzerinde durup bana bakan 'şey'e takıldı.

Spor çantama...

'Günlerdir seni bekliyorum, öldüm sıkıntıdan' der gibiydi.

Arkamı dönüp anneme yardım etmek için alt kata inecektim ki birden durdum. Döndüm ve tekrar spor çantama baktım.

'Ne duruyorsun şapşık' dedi bu sefer de.

Çantama doğru yürüdüm ve onu kaptığım gibi hızlıca evden çıktım.

Kendi kendime konuşuyor, gülüyor;
adeta zıplayarak yürüyordum
ezbere bildiğim sokaklarda.

Annemin '*Her anlamda eve dönüş
en güzelidir*' cümlesini anımsıyorum.
Bu cümlede de felsefi bir şeyler vardı
biliyorum. Annemim felsefi yanını
bu tatilde keşfetmişim.

Gerçekten de eve dönmek
güzeldi. 'Her anlamda...'
İçim içime sığmayarak
yürüdüm...

Yirmi dakika sonra
herkesi kendine
hayran bırakan
görmeli mimarisi ile çok özlediğim
spor okulunun önüne geldim.
Ve önünde yazan yazıyı okudum.

**VAKIFBANK
SPOR SARAYI**

Yüzümde beliren gülümsemeyle tesisten içeriye adım attım.
Beni karşılayan ve her seferinde sayısı gittikçe daha da artan
kupalara göz kırptıktan sonra giyinme odasına gittim.

Ah bu giyinme odası! Dile gelse de konuşsa!

Hevesle formalarımı giydim ve salona geçtim.

Salonda kimse yoktu. Bir süre çevreye bakındım. Neden şu anda
buradayım bilmiyordum ama burada olmak istiyordum.
İçimden nasıl geliyorsa öyle yaptım.
Koşmaya başladım. Önce yavaş yavaş...
Sonra hızlandım...

Isınma hareketlerini yapmaya başladım.
İyice ısındıktan sonra salonun kenarında
duran toplardan birini aldım.

Bir süre topla çalıştım. Sonra tekrar koştum.
Smaç vuruşları, servis atışları yaptım.
Zıpladım. Hiç durmadan zıpladım. Kendimi
kaybetmiş gibi antrenman yapıyordum.

